

عنوان مقاله:

تبیین روایی نقش و جایگاه امامت از دیدگاه امام رضا(ع) و وجوب ولایت پذیری از امام معصوم و ولی امر زمان

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ رضوی، دوره 3، شماره 10 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

محمد نوروزی - پژوهشگر / کارشناس ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش (تعلیم و تربیت اسلامی) دانشگاه شاهد

فاطمه جهانی جوانمردی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه علامه طباطبایی

مهدی سبحانی نژاد - دانشیار علوم تربیتی دانشگاه شاهد

خلاصه مقاله:

امامت، استمرار نبوت و لطفی از جانب خدای متعال است. امامت جز با تصریح خداوندی تحقق نمی پذیرد و مردم در تعیین امام معصوم نقشی ندارند. امامت یکی از اصول بنیادی دین است و ایمان راستین جز با باور به بایستگی آن شکل نمی گیرد. امام، کسی است که خداوند متعال او را، پس از پیامبر به عنوان هدایتگر بشر برگزیده و باید از گناه و ناراستی، پاک و معصوم و به اذن خدا، از جهان غیب آگاه باشد. امام، نمونه کامل انسان و دارای برترین درجه کمال و فضیلت است و از آنجا که به یاری حق، همه گفتارها و رفتارهای او نشان از راهی خدایی دارد، پیروی از وی بر همه مردم لازم و بایسته است. بر این اساس در نوشتار حاضر با روش تحلیل اسنادی به تبیین روایی نقش و جایگاه امامت از دیدگاه امام رضا(ع) و دلایل وجوب ولایت پذیری از امام معصوم و ولی امر زمان پرداخته شده و نتایج در قالب بررسی ضرورت وجود امام، شرایط و ویژگی های امام، نحوه انتخاب امام، چگونگی رسیدن به مقام امامت، راه های اثبات امامت از دیدگاه امام رضا(ع) و نیز دلایل وجوب ولایت پذیری از امام معصوم و ولی امر زمان بیان شده است.

کلمات کلیدی:

امامت، ولایت پذیری، امام معصوم، ولیامر، امام رضا(ع)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1595770>

